

การพัฒนาทักษะด้านการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัยอนุบาลปีที่ 2/1 โดยการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์

นันทิตา ศรีสะอาด¹, ฉัตรวิไล สุรินทร์ชัมพู², ปาริญา ราพา³

(วันรับบทความ: 7 กรกฎาคม 2566, วันแก้ไขบทความ: 8 ธันวาคม 2566, วันตอบรับบทความ: 15 มกราคม 2567)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อพัฒนาทักษะด้านการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัย และ 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะด้านการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัยหลังการใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ กลุ่มตัวอย่าง คือ เด็กปฐมวัย ชาย - หญิง อายุ 4 – 5 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาล 2/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย จำนวน 20 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดประสบการณ์การสอนโดยใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ และแบบประเมินการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาทักษะด้านการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและ Dependent t-test

ผลการวิจัยพบว่า (1) ทักษะด้านการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัยก่อนได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์อยู่ในระดับปานกลาง หลังได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เด็กปฐมวัยมีความจดจ่อใส่ใจอยู่ในระดับมากที่สุด (2) การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทักษะด้านการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 7.68 คะแนน และ 17.88 คะแนน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ พบว่า คะแนนหลังการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาทักษะด้านการจดจ่อใส่ใจของนักเรียนสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ทักษะด้านการจดจ่อใส่ใจ, กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์, เด็กอนุบาล

ประเภทของบทความ: บทความวิจัย

การอ้างอิง:

นันทิตา ศรีสะอาด, ฉัตรวิไล สุรินทร์ชัมพู, และปาริญา ราพา. (2568). การพัฒนาทักษะด้านการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัยอนุบาลปีที่ 2/1 โดยการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์. วารสารรวมคำแหง ฉบับคณะศึกษาศาสตร์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์), 6(1), 1-13.

¹นักศึกษานิเทศศาสตร์ สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย (ผู้รับผิดชอบบทความ)
e-mail: Sb6440186118@lru.ac.th

²อาจารย์ ดร., สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
e-mail: chatwilaitukta@gmail.com

³อาจารย์ ดร., กลุ่มวิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
e-mail: pareeyalru@gmail.com

Development of the Attention Skills of Kindergarten Year 2/1 Children through Creative Arts Activities

Nanthida Sisaart¹, Chatwilai Surinchompoo², Pareeya Rapa³

(Received Date: 7 July 2023; Revised Date: 8 December 2023; Accepted Date: 15 January 2024)

Abstract

The study aimed to (1) develop the attention skills of kindergarten children, and (2) compare the attention skills of these children before and after their participation in creative arts activities. The sample consisted of 20 boys and girls, aged 4 to 5, who were enrolled in Kindergarten Year 2/1 during the second semester of the 2022 academic year at the Loei Rajabhat University Demonstration School. The participants were selected using a purposive sampling method. The research incorporated an experiential teaching plan that included creative arts activities and assessment forms to assess the impact of these activities on the preschoolers' attention skills. Data analysis encompassed calculating percentages, averages, standard deviations, and performing a dependent *t* test

The findings revealed that (1) children had moderate attention skills before their involvement in creative arts activities. However, their attention skills reached the highest level after participating in these activities. (2) When comparing the average scores of attention skills before and after participating in creative arts activities, the scores were found to be 7.68 and 17.88, respectively. Furthermore, a statistically significant difference was noted when comparing the scores before and after engaging in creative arts activities at a significance level of .05.

Keywords: Attention skill, Creative arts activities, Kindergarten

Type of Article: Research Article

Cite this article as:

Sisaart, N., Surinchompoo, C., & Rapa, P. (2025). Development of the attention skills of kindergarten year 2/1 children through creative arts activities. *Ramkhamhaeng University Journal: Faculty of Education (Humanities and Social Sciences)*, 6(1), 1-13.

¹Undergraduate Student, Early Childhood Education, Faculty of Education, Loei Rajabhat University (corresponding author)
e-mail: Sb6440186118@lru.ac.th

²Ph.D., Lecturer, Early Childhood Education Program, Faculty of Education, Loei Rajabhat University
e-mail: chatwilaitukta@gmail.com

³Ph.D., Lecturer, Department of Psychology and Guidance, Faculty of Education, Loei Rajabhat University e-mail:
pareeyalru@gmail.com

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พัฒนาการของชีวิตมนุษย์ช่วงปฐมวัยเป็นวัยที่สำคัญที่สุด สิ่งที่ได้เด็กได้รับประสบการณ์และการเรียนรู้ในช่วง 6 ปีแรกของชีวิตจะมีผลต่อการวางรากฐานที่สำคัญต่อบุคลิกภาพของเด็กจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ เด็กปฐมวัยมีการพัฒนาช่วงอายุระหว่าง 0 - 6 ปี ถือว่าเป็นช่วงโอกาสทองของการเรียนรู้ ในวัยนี้เติบโตอย่างรวดเร็ว ถ้าเด็กได้รับการพัฒนาและได้รับการกระตุ้นด้วยวิธีการที่ถูกต้อง จะช่วยเสริมสร้างให้มีความพร้อมสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา (Ministry of Education, 2017) ช่วงอายุ 3 - 6 ปี เป็นวัยที่ร่างกายและสมองของเด็กกำลังเจริญเติบโต เด็กต้องการความรัก ความเอาใจใส่ ดูแลอย่างใกล้ชิด เด็กวัยนี้มีโอกาสเรียนรู้จากการใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้า ได้สำรวจ เล่น ทดลอง ค้นพบด้วยตนเอง ได้มีโอกาสคิด แก้ปัญหา เลือกตัดสินใจ ใช้ภาษาสื่อความหมาย คิดริเริ่มสร้างสรรค์ และ อยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข (Ministry of Education, 2017) ทั้งนี้การวางรากฐานของพัฒนาการทุกด้านควรเริ่มตั้งแต่ระดับปฐมวัยเพราะการปูพื้นฐานให้เด็กมีความพร้อมนั้นขึ้นอยู่กับการฝึกอบรมเลี้ยงดูเด็กตั้งแต่เยาว์วัยการจัดการศึกษาและการพัฒนาเด็กปฐมวัยจึงควรมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เด็กปฐมวัยทุกคน เจริญเติบโตและเรียนรู้อย่างมีความสุขเปิดโอกาสให้เด็กได้สัมผัสและคุ้นเคยกับสิ่งแวดล้อมด้วยตนเองโดยเด็กวัยนี้มีพัฒนาการการเรียนรู้ที่เริ่มจากการรับรู้การเข้าใจเฉพาะสิ่งที่เห็นและจับต้องได้ ดังนั้นการจัดการศึกษาให้แก่เด็กปฐมวัยหากได้รับการส่งเสริมและช่วยเหลืออย่างถูกวิธี และเป็นไปตามขั้นตอนของพัฒนาการแล้ว จะทำให้เด็กเหล่านั้นมีความพร้อมและมีศักยภาพที่จะพัฒนาต่อไปอย่างสูงสุด

ความคิดสร้างสรรค์เป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงคุณภาพของมนุษย์ และมีความสำคัญยิ่งทั้งในส่วนของคุณบุคคลและสังคม ทั้งนี้เพราะการค้นพบสิ่งใหม่ ๆ ไม่ว่าจะเป็นความคิดในด้านความคิดสร้างสรรค์เป็นทักษะการคิดที่ประกอบด้วยการคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น และในสังคมปัจจุบันความคิดสร้างสรรค์เป็นความสามารถที่มีอยู่ในมนุษย์ทุกคน ซึ่งสะท้อนให้เห็นได้จากความสามารถในการเรียนรู้ การปฏิบัติงานต่างๆ ของทุกช่วงวัย จึงทำให้ความคิดสร้างสรรค์เป็นอีกหนึ่งทักษะความสามารถที่จำเป็นสำหรับทุกคน ดังนั้นการส่งเสริมและพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ให้เกิดขึ้นตามธรรมชาติของการเรียนรู้และปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน เพื่อการฝึกฝนผ่านการลงมือปฏิบัติกิจกรรมที่หลากหลายบนความคิดสร้างสรรค์ที่มีอยู่ในตัวของทุกคนตามศักยภาพ ก็จะช่วยให้มีพัฒนาความคิดสร้างสรรค์เพิ่มมากขึ้นส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากความคิดสร้างสรรค์ ในปัจจุบันมีนักจิตวิทยาหลายคนได้ทำการศึกษาค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์ พบว่ามนุษย์ทุกคนมีความสามารถในการคิดสร้างสรรค์และสามารถพัฒนาส่งเสริมความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ให้สูงขึ้นได้ด้วยการสอน การฝึกฝน และการฝึกปฏิบัติที่ถูกต้อง Susarat (2008) ซึ่งมีข้อเสนอแนะว่าควรฝึกฝนความคิดสร้างสรรค์ให้กลายเป็นทักษะหรือคุณลักษณะที่ทุกคนควรได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้มีความคิดสร้างสรรค์ที่สูงขึ้น เพื่อให้เด็กได้เจริญเติบโตเป็นผู้มีความคิดสร้างสรรค์สูงโดยเฉพาะเด็กในช่วงก่อนวัยเรียนหรือช่วง 6 ขวบแรกของชีวิต เพราะเป็นระยะที่เด็กมีจินตนาการสูง ศักยภาพด้านความคิดสร้างสรรค์กำลังพัฒนา หากเด็กได้รับการจัดประสบการณ์หรือกิจกรรมที่เหมาะสมต่อเนื่องเป็นลำดับก็เท่าเป็นการวางรากฐานที่มั่นคงสำหรับการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กในวัยต่อมา (Detakupta, 1999)

ทักษะสมอง EF (Executive function) เป็นความสามารถของสมองและจิตใจที่จะควบคุมความคิด อารมณ์และการกระทำเพื่อให้ถึงเป้าหมายได้ ซึ่งในทักษะของ EF จะมีทักษะที่มีความสำคัญสำหรับเด็กปฐมวัยคือ Focus หรือ Attention การจดจ่อ ใส่ใจ เป็นทักษะในการจดจ่อ ใส่ใจ มีสมาธิอยู่กับกิจกรรมหรืองานที่ทำอยู่หรือได้รับมอบหมายได้ตั้งแต่ต้นจนสำเร็จลุล่วง โดยอยู่ในด้านการกำกับตนเอง (Palitpholkarnphim, 2018) ซึ่งสอดคล้องกับ Hanmethee

(2016) ได้กล่าวถึง ทักษะสมอง EF (Executive function) ว่าเป็นชุดกระบวนการทางความคิด (Mental process) ที่ช่วยให้เราวางแผน มุ่งใจจดจ่อ จำคำสั่งและจัดการกับงานหลายๆ อย่างให้ลุล่วงเรียบร้อยได้สามารถจัดลำดับความสำคัญของงาน วางเป้าหมายและทำไปเป็นขั้นตอนจนสำเร็จ รวมทั้งควบคุมแรงอยาก แรงกระตุ้นทั้งหลายไม่ให้สนใจไปนอกกลุ่มนอกทาง

จากการศึกษาและสังเกตพัฒนาการเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาล 2/1 ในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย พบว่าเด็กขาดด้านความจดจ่อใส่ใจในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ในชั้นเรียน และไม่สามารถทำกิจกรรมให้เสร็จตามเวลาที่กำหนดได้ จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมความใส่ใจจดจ่อในตนเองของเด็กปฐมวัย เพื่อส่งเสริมผู้เรียนให้มีความจดจ่อใส่ใจกิจกรรม งานต่าง ๆ ของตนเองให้สำเร็จตามเป้าหมายเพื่อพัฒนากระบวนการทางความคิด การวางแผนปฏิบัติกิจกรรม และการจดจ่อใส่ใจมุ่งมั่นทำกิจกรรมให้ลุล่วงเรียบร้อยตามเป้าหมายด้วยตัวของเด็กเอง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะด้านการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัย
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะด้านการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัยหลังการใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์

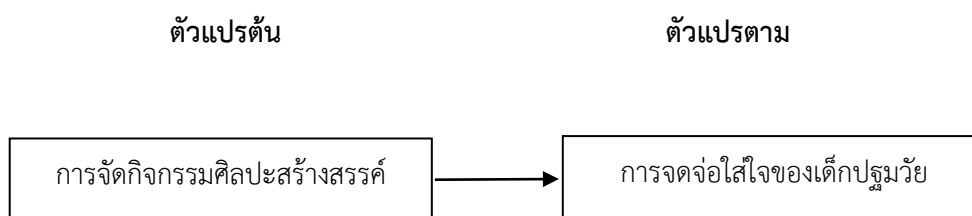
สมมติฐานของการวิจัย

เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์จะมีการพัฒนาทักษะด้านการจดจ่อใส่ใจได้ดีขึ้น

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ทราบรายละเอียด แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับเรื่องการพัฒนาทักษะด้านการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัยอนุบาลปีที่ 2/1 โดยการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ซึ่งผู้วิจัยได้เสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้ (1) หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 (2) EF (Executive function) และทักษะในการจดจ่อใส่ใจ และ (3) การจักกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์สำหรับเด็กปฐมวัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยการพัฒนาทักษะการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัยอนุบาลปีที่ 2/1 โดยการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เด็กปฐมวัย ชาย - หญิง อายุระหว่าง 4 - 5 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาล 2 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 39 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เด็กปฐมวัย ชาย-หญิง อายุระหว่าง 4 - 5 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาล 2/1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 20 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

2. รูปแบบการวิจัย

ผู้วิจัยได้ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental research) การวิจัยเชิงทดลองเป็นกระบวนการค้นคว้าหาความรู้จริงโดยใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์แบบหนึ่ง ซึ่งศึกษาความเปลี่ยนแปลงของตัวแปรในการทดลองที่เกิดขึ้นภายใต้เงื่อนไข หรือสถานการณ์ที่ได้รับการควบคุมอย่างรัดกุม เพื่อศึกษาว่าเงื่อนไขหรือสถานการณ์ที่จัดขึ้นนั้นเป็นสาเหตุที่แท้จริงของผลหรือปรากฏการณ์ที่เปลี่ยนแปลงนั้นหรือไม่

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แผนการจัดประสบการณ์การสอนโดยใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาทักษะด้านการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัย

3.2 แบบประเมินการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาทักษะด้านการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัย

4. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

4.1 การสร้างแผนการจัดประสบการณ์การสอนโดยใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

4.1.1 ศึกษาเอกสารหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2560

4.1.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์

4.1.3 ดำเนินการเลือกกิจกรรมที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับแผนการจัดประสบการณ์ศิลปะสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาทักษะด้านการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัย

4.1.4 สร้างแผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาทักษะด้านการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัย ซึ่งมีรายละเอียด (1) ชื่อกิจกรรม (2) สารสำคัญ (3) จุดประสงค์การเรียนรู้ (4) สารการเรียนรู้ (5) การดำเนินกิจกรรม (6) สื่อการสอน (7) การประเมินผล และ (8) บันทึกผลหลังการทำกิจกรรม

4.1.5 นำแผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาทักษะด้านการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัย ให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเที่ยงตรงของเนื้อหา

4.1.6 นำแผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาทักษะด้านการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัย ที่ให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินเรียบร้อยแล้ว มาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ และจัดทำแผนให้เสร็จสมบูรณ์

4.1.7 นำแผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาทักษะด้านการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัยที่ได้ไปทำลองใช้กับกลุ่มใกล้เคียงตัวอย่าง และนำมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง

4.1.8 จัดทำแผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาทักษะด้านการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัยฉบับสมบูรณ์

4.2 แบบประเมินการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาทักษะการจดจ่อใส่ใจในตนเองของเด็กปฐมวัยดำเนินการตามลำดับขั้น ดังต่อไปนี้

4.2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัย และพัฒนาทักษะด้านการจดจ่อใส่ใจในตนเองของเด็กปฐมวัย

4.2.2 ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นในการสร้างแบบประเมินการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาทักษะด้านการจดจ่อใส่ใจในตนเองของเด็กปฐมวัย

4.2.3 สร้างแบบประเมินการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาทักษะด้านการจดจ่อใส่ใจในตนเองของเด็กปฐมวัย และให้ผู้เชี่ยวชาญดำเนินการตรวจสอบความเหมาะสม

4.2.4 แก้ไขแบบประเมินการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาทักษะด้านการจดจ่อใส่ใจในตนเองของเด็กปฐมวัยตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และดำเนินการทำฉบับที่สมบูรณ์

4.3 นำแบบประเมินการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาทักษะด้านการจดจ่อใส่ใจในตนเองของเด็กปฐมวัย ที่จัดทำฉบับสมบูรณ์แล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจสอบพิจารณาให้ข้อเสนอแนะแล้วปรับปรุงแก้ไขการภาษาและรูปแบบการจัดทำต่าง ๆ อีกครั้ง

4.4 แก้ไขตามคำแนะนำของที่ปรึกษา และจัดทำแผน พร้อมทั้งแบบประเมินการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาทักษะด้านการจดจ่อใส่ใจในตนเองของเด็กปฐมวัยฉบับสมบูรณ์

5. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

5.1 แบบแผนการทดลอง

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลองแบบกลุ่มเดียววัดสองครั้ง (One group pretest-posttest design) ซึ่งมีลักษณะการทดลองดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1

แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	Pre-test	Treatment	Post-test
N	T ₁	X	T ₂

ความหมายของสัญลักษณ์

N แทน จำนวนเด็กในกลุ่มตัวอย่าง

X แทน การสอนโดยใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์

T₁ แทน การทดสอบก่อนการทดลอง (Pre-test)

T₂ แทน การทดสอบหลังการทดลอง (Post-test)

5.2 การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองโดยมีขั้นตอนดังนี้

1) ก่อนการทดลอง นำแบบประเมินการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาทักษะด้านการจดจ่อใส่ใจในตนเองของเด็กปฐมวัยไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน แล้วบันทึกผลการทดสอบ (Pre-test)

2) ดำเนินการสอนกลุ่มทดลองด้วยตนเอง ตามแผนการจัดประสบการณ์การสอนโดยใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน สร้างบรรยากาศในชั้นเรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน ผู้วิจัยสอนขั้นตอน ให้นักเรียนดูและปฏิบัติตามขั้นตอน

ขั้นที่ 3 นักเรียนฝึกปฏิบัติตามแผนการจัดกิจกรรม โดยมีระยะเวลาในการดำเนินการวิจัยทั้งหมด

4 สัปดาห์/สัปดาห์ละ 2 วัน คือ พุธ และพฤหัสบดี วันละ 30 นาที

ตารางที่ 2

แผนการจัดกิจกรรม

สัปดาห์ที่	วัน	กิจกรรม	วันที่
1	พุธ	การวาดภาพจากการฟังนิทาน	4 มกราคม 2566
	พฤหัสบดี	การร้อยทราย	5 มกราคม 2566
2	พุธ	การประดิษฐ์หุ่นไล่กา	11 มกราคม 2566
	พฤหัสบดี	การติดเมล็ดข้าว	12 มกราคม 2566
3	พุธ	การวาดภาพจากสีธรรมชาติ	18 มกราคม 2566
	พฤหัสบดี	การชุดสีธรรมชาติ	19 มกราคม 2566
4	พุธ	การจุดสีธรรมชาติ	25 มกราคม 2566
	พฤหัสบดี	การฉีกติดปะ	26 มกราคม 2566

3) เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบหลังการสอน (Post-test) โดยใช้แบบประเมินการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาทักษะด้านการจดจ่อใส่ใจในตนเองของเด็กปฐมวัยชุดเดียวกันกับที่ใช้ทดสอบก่อนการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน แล้วบันทึกผลการทดสอบ แล้วนำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูล

4) เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทดสอบก่อน และหลังการทดลองสอนโดยใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ วิเคราะห์ผลต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบทั้งสองครั้ง ด้วยวิธีการทางสถิติ

6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลข้อมูล โดยมีรายละเอียดดังนี้

6.1 นำข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาทักษะด้านการจดจ่อใส่ใจในตนเองของเด็กปฐมวัยก่อน - หลังใช้ มาวิเคราะห์ โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

6.2 ประมวลผล แปลผลและวิเคราะห์ข้อมูล

6.3 อภิปรายผล โดยใช้ตารางและการพรรณนา

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

1.1 ร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตรดังนี้

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ
f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงร้อยละ
N แทน จำนวนประชากร

1.2 ค่าเฉลี่ย โดยใช้สูตรดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
n แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

1.3 สถิติที่ใช้ในการศึกษาเปรียบเทียบคะแนนสอบ โดยใช้สูตร t test (Dependent samples)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{(N-1)}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติ t test
D แทน ผลต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนสอนและหลังสอน
 $\sum D$ แทน ผลรวมของความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนสอน และหลังสอน
 $\sum D^2$ แทน ผลรวมของผลต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน
แต่ละตัวยกกำลังสอง
 $(\sum D)^2$ แทน ผลรวมของผลต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนสอน และหลังสอนทั้งหมด
ยกกำลังสอง
N แทน จำนวนเด็กในกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์การพัฒนาทักษะด้านการจัดจ่อใส่ใจในตนเองของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์

ตารางที่ 3

คะแนนค่าเฉลี่ยร้อยละ ผลการวิเคราะห์การพัฒนาทักษะด้านการจดจ่อใส่ใจในตนเองของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์

หัวข้อ	ก่อนการทดลอง			หลังการทดลอง		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ คุณภาพ	$\bar{X}$	SD	ระดับ คุณภาพ
ด้านความคิดริเริ่ม						
1. สามารถสร้างผลงานได้ด้วยตนเองโดยไม่ซ้ำกับเพื่อน	3.36	0.79	ปานกลาง	4.56	0.64	มากที่สุด
2. มีความคิดที่แปลกใหม่เกิดจากจินตนาการของตนเอง	3.32	0.79	ปานกลาง	4.56	0.70	มากที่สุด
3. สามารถสร้างผลงานชิ้นใหม่ได้โดยอิสระ	3.16	1.05	ปานกลาง	4.52	0.75	มากที่สุด
เฉลี่ยทั้งด้าน	3.28	0.88	ปานกลาง	4.55	0.70	มากที่สุด
ด้านความคิดคล่องตัว						
1. สามารถสร้างผลงานโดยไม่ซ้ำกับเพื่อนและทำงานได้อย่างรวดเร็ว	3.32	0.97	ปานกลาง	4.52	0.75	มากที่สุด
2. สามารถประดิษฐ์สร้างผลงานได้อย่างรวดเร็วและแปลกใหม่	3.48	0.81	ปานกลาง	4.52	0.70	มากที่สุด
3. สามารถบอกสิ่งที่ตนเองทำได้อย่างรวดเร็ว	3.44	0.75	ปานกลาง	4.56	0.64	มากที่สุด
เฉลี่ยทั้งด้าน	3.41	0.84	ปานกลาง	4.53	0.70	มากที่สุด
ด้านความคิดยืดหยุ่น						
1. สามารถคิดและจินตนาการสร้างผลงานที่แปลกใหม่	3.38	0.92	ปานกลาง	4.60	0.69	มากที่สุด
2. สามารถคิดและสร้างสรรค์ผลงานได้อย่างสวยงาม	3.44	0.94	ปานกลาง	4.80	0.40	มากที่สุด
3. สามารถคิดสร้างผลงานได้อย่างหลากหลายและมีอิสระ	3.32	1.12	ปานกลาง	4.52	0.81	มากที่สุด
เฉลี่ยทั้งด้าน	3.35	0.99	ปานกลาง	4.64	0.63	มากที่สุด
ด้านความคิดละเอียดลออ						
1. มีความคิดที่รอบคอบ	3.32	0.88	ปานกลาง	4.64	0.69	มากที่สุด
2. มีความคิดที่ละเอียดลออและสร้างผลงานได้อย่างสวยงาม	3.44	0.80	ปานกลาง	4.60	0.57	มากที่สุด
3. สามารถสร้างผลงานได้อย่างมีคุณภาพ	3.40	0.98	ปานกลาง	4.56	0.70	มากที่สุด
เฉลี่ยทั้งด้าน	3.39	0.89	ปานกลาง	4.60	0.65	มากที่สุด
รวม	3.36	0.90	ปานกลาง	4.58	0.67	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่าการพัฒนาทักษะด้านการจดจ่อใส่ใจในตนเองของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.36$, $SD = 0.90$) หลังได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เด็กปฐมวัย

มีการพัฒนาทักษะด้านการจดจ่อใส่ใจในตนเอง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.58$, $SD= 0.67$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

ด้านความคิดริเริ่ม พบว่า เด็กปฐมวัยก่อนได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์มีทักษะด้านการจดจ่อใส่ใจในตนเอง อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}= 3.28$, $SD= 0.88$) หลังได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์มีทักษะการจดจ่อใส่ใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}= 4.55$, $SD= 0.70$)

ด้านความคิดคล่องตัว พบว่า เด็กปฐมวัยก่อนได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์มีทักษะด้านการจดจ่อใส่ใจในตนเอง อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}= 3.41$, $SD= 0.84$) หลังได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์มีทักษะการจดจ่อใส่ใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}= 4.53$, $SD= 0.70$)

ด้านความคิดยืดหยุ่น พบว่า เด็กปฐมวัยก่อนได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์มีทักษะด้านการจดจ่อใส่ใจในตนเอง อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}= 3.35$, $SD= 0.99$) หลังได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์มีทักษะการจดจ่อใส่ใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}= 4.64$, $SD= 0.63$)

ด้านความคิดละเอียดลออ พบว่า เด็กปฐมวัยก่อนได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์มีทักษะด้านการจดจ่อใส่ใจในตนเอง อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}= 3.39$, $SD= 0.89$) หลังได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์มีทักษะการจดจ่อใส่ใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}= 4.60$, $SD= 0.65$)

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบก่อนและหลังการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาทักษะการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัย

ตารางที่ 4

ผลการเปรียบเทียบ ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาทักษะด้านการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัย

กลุ่มทดลอง	N	$\bar{x}$	SD	t	p-value
ก่อนสอน	20	7.45	1.47	26.88*	<.001
หลังสอน	20	18.15	1.46		

จากตารางที่ 4 พบว่า การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.45 คะแนน และ 18.15 คะแนน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ พบว่า คะแนนหลังการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

การอภิปรายผล

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อพัฒนาทักษะด้านการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัย และ (2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะด้านการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัยหลังการใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

การพัฒนาทักษะด้านการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 7.45 คะแนน และ 18.15 คะแนน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ พบว่า คะแนนหลังการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาทักษะด้านการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัยสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากผลการวิจัยกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ที่ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมที่ประกอบไปด้วย (1) กิจกรรมการวาดภาพจากการฟังนิทาน (2) กิจกรรมการร้อยทราย (3) กิจกรรมการประดิษฐ์หุ่นไล่กา (4) กิจกรรมการปะติดเมล็ดข้าว (5) กิจกรรมการวาดภาพจากสีธรรมชาติ (6) กิจกรรมการชุดสีธรรมชาติ (7) กิจกรรมการพิมพ์ภาพจากหลอด และ (8) กิจกรรมการฉีกตัดปะ โดยกิจกรรมเหล่านี้ได้ออกแบบส่งเสริมให้เด็กมีความจดจ่อใส่ใจขณะที่ปฏิบัติกิจกรรมของตนเองตามระดับความสามารถของเด็กแต่ละคน เพื่อพัฒนาทักษะทางด้านสมองที่เน้นกระบวนการคิด การวางแผน และการลงมือปฏิบัติอย่างสร้างสรรค์ นอกจากนี้ยังทำให้เด็กได้รู้จักความรับผิดชอบในงานที่ตนเองกำลังลงมือปฏิบัติ ความมีระเบียบวินัย และการแสดงออกทางศิลปะที่ช่วยพัฒนาประสิทธิภาพในด้านกล้ามเนื้อมัดเล็กประสานสัมพันธ์กับสายตา การเรียนรู้อย่างสนุกสนานจากการได้ลงมือปฏิบัติจริงอย่างอิสระ และยังเป็นการฝึกให้เด็ก ๆ รู้จักคิด รูปร่าง รูปทรง ขึ้นตามความได้ใช้ความคิดริเริ่มจินตนาการของตนเองมาประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ Plagen (2004) ศึกษาเรื่อง การใช้ศิลปะบำบัดกับเด็กสมาธิสั้นโดยใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ที่หลากหลายแบบมาประยุกต์ใช้เข้าด้วยกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์บำบัดเด็กสมาธิสั้นให้มีความสนใจในกิจกรรมเพิ่มขึ้น ผลการวิจัยพบว่า หลังจากที่ได้ทำการใช้ศิลปะสร้างสรรค์บำบัดหลายแบบมาประยุกต์ใช้ร่วมกัน เพื่อบำบัดเด็กสมาธิสั้นนั้น ทำให้เด็กมีสมาธิเพิ่มมากขึ้น เด็กให้ความสนใจในกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพิ่มมากขึ้น โดยมีความตระหนักรู้ตนเองมากขึ้น กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ล้วนมีผลต่อพฤติกรรมความสนใจ ใส่ใจทำให้เกิดความภาคภูมิใจในตนเองทำให้เด็กกล้าแสดงออกและพัฒนาสมาธิตนเองในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของเด็กได้มากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ Wetwichanun and Chanwirat (2019) ศึกษาเรื่อง การใช้ชุดกิจกรรมศิลปะพัฒนาความสามารถในการจดจ่อตั้งใจทำงานของเด็กบกพร่องทางการเรียนรู้ที่มีภาวะสมาธิสั้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมศิลปะพัฒนาความสามารถในการจดจ่อตั้งใจทำงานของเด็กบกพร่องทางการเรียนรู้ที่มีภาวะสมาธิสั้น ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการจดจ่อตั้งใจทำงานของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่มีภาวะสมาธิสั้น หลังจากการใช้ชุดกิจกรรมศิลปะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นโดยในระยะทดลอง (B) พบว่า มีจำนวนนาฬิกาของความสามารถในการจดจ่อตั้งใจทำงานเพิ่มมากขึ้นไปในทิศทางเดียวกัน และเมื่อหยุดการใช้ชุดกิจกรรมศิลปะในระยะหยุดยั้ง (A2) พบว่ากลุ่มเป้าหมายมีจำนวนนาฬิกาของความสามารถในการจดจ่อตั้งใจทำงานเพิ่มมากขึ้นกว่าในระยะเส้นฐาน (A1) ซึ่งเป็นระยะที่ยังไม่ได้นำกิจกรรมศิลปะมาใช้ จึงกล่าวได้ว่าการพัฒนาทักษะด้าน การจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัยอนุบาลปีที่ 2/1 โดยการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์นั้นสามารถช่วยพัฒนาให้เด็กปฐมวัยมีความสามารถในการจดจ่อใส่ใจเพิ่มมากขึ้น หลังการทำกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ โดยสอดคล้องกับแนวคิดของ Songsang (2016) ที่สะท้อนให้เห็น ผลของการใช้กิจกรรม

ศิลปะสร้างสรรค์ช่วยพัฒนาความคิดจินตนาการของเด็กปฐมวัยอย่างสร้างสรรค์ได้จากการลงมือปฏิบัติกิจกรรม กล่าวได้ว่ากิจกรรมศิลปะช่วยพัฒนาการทางด้านการคิดสร้างสรรค์มาตั้งแต่เด็ก ๆ จากการเริ่มขีดเขียนรูปร่างต่าง ๆ จากความคิดของตนเองอย่างอิสระ และมีลักษณะเป็นหนึ่งเดียว ซึ่งไม่มีใครเหมือนที่เริ่มจากการขีดเขียนแบบง่าย ๆ ไปสู่ผลงานที่ซับซ้อนสร้างสรรค์ มีขั้นตอนต่าง ๆ แทรกอยู่มากมายในภาพวาดขีดเขียนของเด็ก ซึ่งเราจะเห็นพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์จากจินตนาการและความเป็นตัวของตัวเอง ในงานศิลปะของเด็ก ที่ไม่จำเป็นต้องคล่องแคล่วเชี่ยวชาญหรือชำนาญในการสร้างสรรค์ผลงาน แต่ในรูปแบบของการสร้างสรรค์เด็กต้องอิสระทางอารมณ์ มีอิสระที่จะสำรวจและทดลอง มีอิสระที่จะมีส่วนเกี่ยวข้องรับรู้ซึ่งกันและกัน ทั้งในการใช้วัสดุ และเรื่องราวในการวาดภาพและงานศิลปะทุกชิ้นที่เป็นผลงานของเด็กถือว่าเป็นประสบการณ์การทำงานเชิงสร้างสรรค์ที่เด็กจดจ่อใส่ใจทำงานจนบรรลุเป้าหมายจนสำเร็จ และเป็นความสามารถที่เด็กสร้างสรรค์ผลงานสำเร็จได้ด้วยตัวเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Nuanchan (1996) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบต่อเติมผลงานที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของเด็กจากกิจกรรมศิลปะการวาดภาพต่อเติม และการจดจ่อใส่ใจในการปฏิบัติงานวาดภาพต่อเติมอย่างอิสระ ผลการศึกษาพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แบบต่อเติมผลงานด้วยความจดจ่อใส่ใจและมีความคิดสร้างสรรค์สูงกว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองมีค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง 17.20 และหลังการทดลองมีค่าคะแนนเฉลี่ย 26.20 ส่วนกลุ่มควบคุมมีค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง 17.13 หลังการทดลองมีค่าคะแนนเฉลี่ย 20.46

สรุปผลการศึกษา

การวิจัยในครั้งนี้ สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ทักษะด้านการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัยก่อนได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์อยู่ในระดับปานกลาง หลังได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เด็กปฐมวัยมีทักษะด้านการจดจ่อใส่ใจในตนเอง อยู่ในระดับมากที่สุด
2. การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทักษะด้านการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 7.45 คะแนน และ 18.15 คะแนน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ พบว่า คะแนนหลังการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาทักษะด้านการจดจ่อใส่ใจของเด็กปฐมวัยสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

References

- Detakupta, Y. (1999). *Educational arrangements for early childhood children*. AP Graphic Design. (in Thai)
- Hanmethree, S. (2016). *Developing EF brain skills in reading*. Idol Company. (in Thai)
- Ministry of Education. (2017). Early childhood curriculum B.E. 2560 [A.D. 2017]. https://academic.obec.go.th/images/document/1572317446_d_1.pdf (in Thai)
- Nuanchan, W. (1996). *Effects of organizing creative art activities with additional works on the creativity of early childhood children* [Master thesis, Srinakharinwirot University]. (in Thai)
- Palitpholkarnphim, P. (2018). *How to raise children to have EF*. Phraeng Publishing House. (in Thai)

- Plagen, C. M. (2004). *The healing art of children: An integration of art therapy and bioenergetics education with an ADHD child*. [Master thesis, Ursuline College]
- Songsang, J. (2016). *Effects of using integrated art activities on problem-solving ability of early-childhood children*. [Master thesis, Srinakharinwirot University]. (in Thai)
- Susarat, P (2008). *Thinking development*. 9119 Technic Printing. (in Thai)
- Wetwichanun, W., & Chanwirat, W. (2019). The use of art activity develop attention on work of children with learning disabilities and ADHD. *Ratchaphruek Journal*, 17(2), 88-94. (in Thai)